

ЮКЪ ЕКЪ с. м. эхо, отголосокъ, рокоть: Пятници-те помин-веещѣмъ одъ тамо викатъ: „Марко си живъ?“—А ек-отъ повторить единакво. *М. р. 528.* Всички весели, кѣща-та гърмва отъ „екъ-тъ“. *Ч. 67.* С'ладки на сынъ мамыцы шумове кротко клокочатъ в'бѣлы каменѣ Сластио разносятъ тихы екове живо наслаждатъ слухъ чювь-ственны! *Т. 13.* И много время се носѣхъ и треперяхъ подъ кубетата грѣмоноси екове. *Тб. 49.*

Ела нар. (Ела новонареч) Яла прійди. **Елате Ялате** придите: Ела да ти разкажа нацѣло историята ѿ. *Л. Д. 1875 р. 130.* Туку сла дома да одиме! *М. 90.* Собирайте ся юнаци, И при Стояна елате. *М. 99.* „Ела си влезни въ бърза талига, Та си пробери кое ти драго. *М. 116.* „Ела, Яно сна'о, да ручаме!“ *М. 253.* Елате да го утѣшите (*venez le consoler*) Елате, братія, да ся погрыжимъ за негово-то по-добряваніе. *Л. Д. 1871 р. 174.* „Ала ми, Ано, овамо, край моето десно колѣно“. *В. 47.* Терзиц, брати терзиц! Та алайте да шѣте. *В. 15.* Бѣле си пулы надратни, Сжбуи си жѣлты местюви, Какъ трѣгни, Радо, тѣ пла, Тѣ пла тѣ ме пристѣжни. *Ч. 302.* День не минуваше да не доди у дома. „Керкирице“ рѣчеше—той никога не ми казваше Керо—„ела самъ“. *Л. Д. 1870 р. 167.* Употребляется еще въ слѣдующихъ и т. под. выраженіяхъ: Ела на себе си! (*Fasse dich!*) *Э. Г. 33.* Ела да похоратимъ (*Auf ein Wort*) *Рш. 91.* Ела си на думѣ-тѣ (*вернись къ своему слову*). *Л. Д. 1874 р. 174.* Елате на моето положеніе! (*Mettez vous à ma place*). *Т. 188.*

Ела союз (ср. ала): Протече'а седумдесетъ чешми Злато и стрѣбро; Уще толку они такамъ дуднса'а... Ела вода нематъ да си пиятъ За вода си тѣрпять три недели време. *М. 31.* А ела пели (мой-тъ ба-баико) не вѣрува Вистински Господа, Азе си вѣрувамъ Инеуса Хри-стоса. *ib.*

Ела с. ж. елѣ. Въ студеный климатъ—виждамы боръ, ела, рѣжъ и барабой. *Л. Д. 1871 р. 113.* Еще по-горѣ като ся искачимъ срѣ-щами боръ, елѣ, *ib.* (ср. елха).

Елеворъ имя собств. муж. Елеворъ си коня контъ, Невѣста му узда дѣржитъ. *М. 624.*

Еле Іеле нар. 1) но (см. хеле); 2) тихо, едва, съ трудомъ, еле-еле: Еле, мила майко, 'се да забора'а, какъ да забора'амъ дена Велигдена? *М. 75.* Народ-атъ начинъ да ся распрѣска но еле пристѣпанше, като че от-хождаше на робство. *Р. 52.* Іеле-іеле отговори той (*отвѣчалъ онъ съ усиліемъ*). *Р. 118.* Іеле ся промѣкнѣхмы ны помежду народ-атъ, кой-то влазише и излазише. *Р. 109* (см. подъ сл. елюмъ).